

Ἐφημερίς τῶν Κυρίων

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΩΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συδρομηται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρῶη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύνσεις ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 511 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταϊνίας.

Συδρομὴ ἑτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 3
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακίου Πιρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα περὶ τῆς ἐπι τῆς ἀποστολῆς τοῦ φυλλοῦ γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τι ἰδέαν εἶχον αἱ ξένοι περὶ τῶν Ἑλληνίδων. — Καλλιτεχνικὴ ἐσπερὶς παρὰ τῷ Ἰ. Πουργῷ καὶ Yves-Guyot εἰς τὴν τῶν μελῶν τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου. — Λόγος ἀπαγγελλθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ἰουλίου Σίμωνος εἰς ἐπιστάσεις τῶν ἐργασίων τοῦ Συνεδρίου τῶν γυναικείων ἔργων καὶ ἰδουμίτων. — Αἱ γυναῖκες ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν (ὑπὸ κ. Ἰουλίου Τούλ). — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος (ὑπὸ δεσποινίδος Τούλας Κόκκαλη). — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Ἀλλολογραφεῖα. — Συμβουλή. — Συναγῆ. — Ἐπιφυλλίς.

Ἐπικηλῆθεν ἐκ Παρισίων, ἔφη εἶχε μεταβῆ προκληθεῖσα εἰς τὰ αὐτῶτα συγκληθέντα δύο Διεθνῆ Γυναικεία Συνέδρια ἢ Διευθύντρια τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυρίων» κ. Καλλιρρῶη Παρρέν.

Ἡ Διεύθυντις τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυρίων» εὐχριστέως θερμῶς τὰς κ. κ. συνδρομητρίδας καὶ συνδρομητὰς αὐτῆς, οἵτινες ἐσπευσαν δι' ἐπιστολῶν τῶν νὰ τὴν συγχροῶσιν κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις διαμονὴν τῆς. ἐπὶ τοῖς ὑπὲρ τῶν Ἑλληνίδων ἐκφωνηθεῖσιν ὑπ' αὐτῆς λόγοις. Ζητεῖ δὲ συγγνώμην, μὴ δυναθεῖσα νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς αὐτὰς ὡς ἐκ τῶν πολλῶν ἀσχολιῶν, ὑπ' ὧν ἐν Παρισίοις περιετοιχίζετο Ἐπίτης ζητεῖ συγγνώμην παρὰ τῶν κυρίων καὶ κυρίων, οἵτινες ἐσπευσαν νὰ ἐπισκεφθῶσιν αὐτὴν ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἀφίξει τῆς, καὶ οὕτως δὲν ἠδυνήθη νὰ ἰδῇ ὡς ἐκ μικρᾶς κακοδιαθεσίας προκύπτει ἐκ τῶν κόπων τοῦ ταξιδίου.

Καθῆκον ἐπίσης προσφιλέως ἐκπληροῦσα εὐχριστέως τὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τῆς τὸσφ δραστηρίως καὶ εὐδοκίμως διευθύνουσαν τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυρίων» δεσποινίδα Ἀθηνᾶν Σιγανοῦ.

ΤΙ ΙΔΕΑΝ ΕΙΧΟΝ ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Διὰ τὰς Εὐρωπαϊκὰς καὶ Ἀμερικανίδας Ἀνατολίτιδας καὶ Ἑλληνίδας εἶναι δύο λέξεις ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνονται. Δυστυχῶς ἀντὶ νὰ χαρακτηρίζονται ὡς Ἑλληνίδες ὅλαι αἱ γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς, χαρακτηρίζονται κατὰ τὸ πλεῖστον ὡς Ἀνατολίτιδες αἱ γυναῖκες τῆς Ἑλλάδος. Καὶ νῦν μὲν τὸ Orient φημιζέται σήμερον διὰ τοὺς τάπητάς του, διὰ τὸν καπνὸν καὶ διὰ τὰ λοιπὰ προϊόντα του, ὅχι ὅμως καὶ διὰ τὰς προόδους του ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ Ἀνατολή εἶναι ὁ τόπος, ἐφ' οὗ ἐπὶ πολλὰς ἤδη ἑκατοντάδας ἐτῶν ἄρχει λαὸς δεσποτικός καὶ βάρβαρος. Οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι συνειθίζουσι πάντοτε νὰ λέγωσι: tel maitre, tel valet.

Οἱ περὶ Ἀνατολῆς μέχρι σήμερον γράψαντες, θέλοντες νὰ ποικίλωσι τὴν περιγραφικὴν μονοτονίαν τῆς συγχρόνου φιλολογίας καὶ νὰ καταστήσωσι τὰ ἔργα των τερπνότερα καὶ ἐλκυστικώτερα ἀπεικόνισαν τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα καὶ τὸν βίον τῶν Ἀνατολιτῶν ὅπως ἀντίθετον πρὸς τοὺς λοιπούς τῆς Δύσεως λαούς. Ἐκεῖ σοφία, ἐπιστήμη, ἀκμὴ. Ἐδῶ ἀμάθεια, σκότος, παρακμὴ. Ἐκεῖ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ μεγαλοῦρα καταπτοῦσα ὑπὸ τοὺς τροχούς τοῦ ἀρματός τῆς τὸν βερὺν τῆς ὕλης ὄγκον. Ἐδῶ ἡ ὕλη βασιλεύουσα, ὁ χρυσὸς κυριαρχῶν, ἡ μεγαλοῦρα καταπαυμένη. Ἐκεῖ ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος ὁ ἄξων καὶ ὁ κινητήριος μοχλὸς τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ μηχανισμοῦ. Ἐδῶ ἡ δύναμις τῶν μυόνων, ἡ δύναμις τοῦ ἰσχυροτέρου ρυθμιζούσα τὰ τῆς πολιτείας καὶ κοινωνίας. Ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ θεράπων τῆς γυναικός, ἐδῶ ἡ γυνὴ δούλη τοῦ ἀνδρός. Ἐκεῖ ἡ εὐφυὴς γυνὴ ἴση τῷ ἀνδρὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν τῷ ἐμπορίῳ, ἐν ταῖς τέχναις, ταῖς ἐπιστήμαις καὶ τῇ βιομηχανίᾳ. Ἐδῶ ἡ γυνὴ ἐν τῷ γυναικωνίτῳ ὑπηρετοῦσα

τὸν ἄνδρα καὶ προωρισμένη μόνον διὰ τὴν διαιώνισιν τοῦ εἶδους.

Ἐδῶ πλέον ἢ φαντασία τῶν συγχρόνων συγγραφέων μεταρσιούται εἰς σφαίρας μυθώδεις. Ἡ Ἀνατολίτις γυνὴ εἶναι ὄν θελκτικόν, κρινόλευκον, διότι ὁ ἥλιος δὲν τὸ βλέπει ποτέ. Εὐτραφής, τρυφηλὸν, μαλθακὸν διότι δὲν ἐξέρχεται ἢ σπανίως. Νεύει πάντοτε κάτω τοὺς ὀφθαλμούς, διότι ὁ αὐθέντης ἀνὴρ δὲν τῷ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ὑψώσῃ μέχρις αὐτοῦ. Φέρει ἀντὶ ἐσθῆτος χρυσοποικίλον καυτάνιον, ἀντὶ ὑποδημάτων ἐμβάδας, ἀντὶ πύλου μικρὸν χρυσοῦν σκούφωμα.

Αὐτὴ εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς Ἀνατολίτιδος γυναικὸς, μεθ' ἧς ἀνιλεῶς συνεχώνευον καὶ τὴν σύγχρονον Ἑλληνίδα. Ἀλλὰ πῶς, θὰ ἐλεγέ τις, ἀγνοοῦσι λοιπὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἐλεύθερον κρατίδιον μὲ ἰδίους νόμους, μὲ διάφορα ἦθη καὶ ἔθιμα, μὲ βικισιὰ συνταγματικόν, μὲ Αὐλὴν!

Δυστυχῶς τὰ περὶ τῆς κοινωνίας μας καὶ τῆς Αὐλῆς περιεγράψαν ὑπὸ τοῦ Ἀμποῦ καὶ τὰ εἰδεχθῆ ἔκεινα βιβλιάρια κυκλοφοροῦσιν ἀκόμη εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἄλλως τε καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐδημοσιεύετο εἰς Γερμανικὸν τι περιοδικὸν μελέτη ὑπὸ τὴν τίτλον «*ἡ σύγχρονος Ἑλληνίς*» ἐν ἧ ὑπὸ τὰ αὐτὰ γράμματα ἀπεικονίζομεθα. Ἐκ τῶν πολυταλάτων μας, αἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μεταβαίνουσι εἰς Εὐρώπην αἱ μὲν μὲ καρδίαν καὶ αἰσθημα φαίνεται ὅτι ὀλιγίστας συνάπτουσι μετὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν σχέσεις, ἄλλαι δὲ ἐξημεμένοι κεφαλαὶ ἀπορεύουσι νὰ ἐμολογήσωσιν ὅτι εἶναι Ἑλληνίδες, ἢ φανερόνουςαι τὴν ἐθνικότητά των προσθέτουσιν: ἀνετραφῆμεν εἰς Γαλλίαν, ἢ εἰς Ἀγγλίαν ἢ εἰς Γερμανίαν.

Ἐμπληξίς λοιπὸν γενικὴ ὅτε ἠκούσθη ὅτι ἤρκετο Ἑλληνὶς δημοσιογράφος, ἀποδεχθεῖσα τὴν ἐν τοῖς Συνεδρίοις τῶν γυναικῶν πρόσκλησιν. Ὅτε τὸ πρῶτον εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὑπὲρ τῶν Δικαιωμάτων τῆς Γυναικὸς Συνεδρίου καὶ ἢ Πρόεδρος μὲ ἐπαρουσίασεν εἰς τὰ λοιπὰ μέλη, παρετήρησα ὅτι ἐπὶ πολὺ ἤμην τὸ ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς τοῦ κοινοῦ. Ὅτε ἢ πρόεδρος προσέθηκεν ὅτι ἡ Ἑλληνίς κ. Παρρέν εἶναι ἢ ἐκλεγείσα ἀντιπρόεδρος εἰς τὸ ἱστορικὸν τμήμα, διότι ἢ ἀποσταλεῖσα ἐκθεσίς της ἦτο ἐντελεσάτη εἰς τὸ εἶδος της. αἱ κυρίαι καὶ οἱ κύριοι ἤρξαντο νὰ χειροκροτήσιν, ἀλλὰ ἐξηκολούθουν νὰ περιεργάζωνται πᾶσαν κίνησιν καὶ στάσιν μου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Συνεδριάσεως αἱ κυρίαι ἔσπευσαν νὰ μοι παρουσιάσωνται διὰ τῆς κ. Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου, νὰ ἐρωτῶσι ἐὰν ὀμιλῶ τὴν Γαλλικὴν, νὰ μὲ περικυκλώσωσιν, εἰς τρόπον ὥστε ἐπὶ τέλους ἐγενήμην τὸ κέντρον μεγάλῃ: συναθροίσεως. Εἰς τὰς ὀρχὰς ἐνόμισα ὅτι τοῦτο ἐγένετο πρὸς πάσας τὰς νεοπροσερχομένας, ὅτε ἀρῆνης οἱ λέξεις. «*tiens, c'est une grecque. Elle vient de là-bas. de son pays. Et elle parle le Français! Et elle est mise tout-à-fait comme nous* κτλ.» ἤτοι: Νὰ! εἶναι Ἑλληνίς ἔργεται ἀπὸ ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὴν πατρίδα της. Καὶ ὀμιλεῖ τὴν Γαλλικὴν, καὶ εἶναι ἐνδεδυμένη ὡς ἡμεῖς!! Τότε ἐνόησα τί συνέβαινε; Ἀπετάθην πρὸς τὴν οὕτω ὀμιλοῦσαν, καὶ ἠρώτησα αὐτήν, τί ἦτο τὸ καταπληκτικὸν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

Νὰ σὰς εἰπω, κυρία μου, μοὶ ἀπήντησεν ἐν προφανεί ἄμνησιν. *Ενομίζαμεν ὅτι αἱ γυναῖκες εἰς τὴν Ἀνατολὴν δὲν ἐνδύονται ὡς ἡμεῖς. Ὅτε ἢ ἐπιτροπὴ σὰς ὠνόμασεν ἀντιπρόεδρον ἐνομίζαμεν ὅτι εἶθε Ἑλληνίς, διαμείνουσα καὶ ἀνατραφεῖσα*

εἰς Παρισίους καὶ προτιθεμένη νὰ ὀμιλήσῃτε περὶ τῶν σοφῶν ἀρχαίων Ἑλληνίδων. «*Ἐννοεῖται ὅτι ἢ ἀπάντησις αὕτη μὲ κατελύπησε. Ὁ ἐθνικὸς ἐγωϊσμός μου προσεδλήθη καιριώτατα. Θὰ σὰς γνωρίσω καὶ τὰς λοιπὰς Ἑλληνίδας, τῇ ἀπάντησιν καὶ ἐλπίζω ὅτι μετὰ ταῦτα θὰ κατορθώσῃτε νὰ κάμνητε διάκρισιν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Orientales. Πλησίον μου ἴστατο ἢ Ἴταλις ἀντιπρόσωπος. Ἀποτεινομένη πρὸς αὐτὴν Ἴταλιστὴ τὴν ἠρώτησα: Καὶ σεῖς λοιπὸν οἱ γείτονές μας, μὰς νομίζετε ὅπως αἱ κυρίαι αὐταί; Ἡ ἐκπληξίς τῶν παρισταμένων ἐκορυφώθη: Πῶς! ὀμιλεῖτε καὶ τὴν Ἴταλικὴν; Καὶ χειροκροτήματα ἐνθουσιώδη καὶ συγχαρητήρια καὶ ἐπιδοκιμασίαι!*

Ἀλλὰ ἡμεῖς ὀμιλοῦμεν μόνον τὴν γλῶσσαν μας, ἀπὴντων μετ' ἐκτάσεως καὶ σεῖς ὀμιλεῖτε τὸσας ξένας γλώσσας. Αἱ ἐρωτήσεις τότε περὶ Ἑλλάδος, περὶ Ἑλληνίδων, περὶ ἠθῶν καὶ ἐθίμων διεδέχοντο ὀλλήλας. Λοιπὸν, ἐξακλουθεὶ πάντοτε ὁ ἀρχαῖος πολιτισμὸς, ἢ ἀρχαία ἀνάπτυξις, ἢ ἀρχαία σοφία! Καὶ ἔχετε πολλὰς γυναῖκας σοφὰς; Βέβαια! εἶπεν ἄλλαι. Δὲν εἰξεύρεις ὅτι εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὅλαι αἱ Ἑλληνίδες ἦσαν σοφαί! Καὶ αἱ ξένοι δημοσιογράφοι μοὶ ἐζήτησαν συνεντεύξεις, καὶ τὸ χαρτοφυλάκιόν μου ἐπληρώθη ἐπισκεπτηρίων ξένων, καὶ ἐδεχόμεν συγχαρητήρια καὶ ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ συμπαιθείας καὶ προσκλήσεις ἐδῶ καὶ ἐκεῖ!

Ἡ ἐσπέρα τῆς ἐπαύριον ἦτο ἢ προορισθεῖσα διὰ τὸ συμπόσιον. Ἐκέρθηεν ὅτι μοὶ ἐπεβάλλετο νὰ εἶπω ἐν εἶδει πρόσεως ὀλίγας λέξεις περὶ τῶν Ἑλληνίδων, ἀφοῦ τοιαύτη περὶ ἡμῶν ὑπῆρχεν ἰδέα, καὶ ἀφοῦ δὲν ἐπρόφρασα νὰ ἀναγνώσω τὴν περὶ Ἑλληνίδος γυναικὸς ἐκθεσί μου. Ἡ δημοσιουθεῖσα ἤδη πρόποσις μου κατέριψε φυσικώτατα τὸν Ἀνατολικὸν πέπλον, δι' οὗ τόσῳ ποιητικῶς, ἀλλὰ καὶ τόσῳ ἐξευτελιστικῶς ἐκάλυπτον οἱ κύριοι καὶ αἱ κυρίαι αὐταί τὰς Ἑλληνίδας τοῦ αἰῶνος μας. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, αἱ Ἑλληνίδες τῆς σήμερον εἶναι τὸ ἴνδλμα τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου. Δὲν ἐπρόφρανα νὰ δέγωμαι προσκλήσεις εἰς γέυματα, εἰς θέατρα, εἰς ἐσπερίδας. Ἡ πρόεδρος, ὁ ἀντιπρόεδρος, τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου διεκδικοῦντες τὰς ἡμέρας μὲ προσελάουον παρ' αὐτοῖς. Ὅταν ἐμαθον ὅτι εἶμαι συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς γυναικὸς ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερον, ὅτε ἐμαθον τὸ περιεχόμενον τῆς ἱστορίας ταύτης, πάραυτα μοὶ ἐπρότειναν τὴν εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν μετάφρασίν της, ὅπερ καὶ κατ' ἀρχὴν ἐπετεύχθη εὐτυχῶς.

Δὲν θέλω νὰ ἐπαναλάβω, τὰς περὶ τῶν Ἑλληνίδων νέας ἰδέας τῶν σοφῶν καὶ ἐξόχων τῆς Γαλλίας πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' οὕτε τὰς φιλοφρονήσεις καὶ τὰ ἐγκώμια ἅτινα εἰς λ)σμώντων ἐδέχθη. Δὲν τολμῶ νὰ δημοσιεύσω τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἔλαθον, καὶ ἰδίᾳ τὴν τοῦ σοφοῦ ἀντιπροέδρου μας κ. Λέοντος Ρισχῆ μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἴξοικὴν ἐπαυλίν του ἐπὶ μίαν ἡμέραν διαμονὴν μου, διότι δὲν θέλω νὰ φανῶ ἐπιδοκιμάζουσα καὶ ἰπεκδεχομένη ἐγκώμια, ὧν δὲν θεωρῶ ἐμαυτὴν ἀξίαν. Χαίρω ἐν τούτοις καὶ ὑπερηφανεύομαι, διότι ὁ Θεὸς μοὶ ἐ χάρισε μικρὰν δόσιν ἀντιλήψεως καὶ ἐτοιμότητος πνεύματος, ὅπως παραστήσω πρὸς τοὺς ξένους τὴν Ἑλληνίδα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς μορφήν, καὶ θέσω αὐτὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆ: βαθμίδος, ἐφ' ἧς ἴστανται αἱ γυναῖκες πάντων τῶν πεπολιτισμένων λαῶν.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΥΠΟΥΡΓΩ Κ. YVES-GUYOT

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὄχι μόνον συνεκάλεσε Διεθνῆς Συνεδρίον γυναικῶν, ὄχι μόνον ὑπεσχέθη ἐπισήμως ὅτι θέλει ἐργασθῆ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἱπποτικώτατα, ὡς ἀρμόζει εἰς τὸ μᾶλλον πεπολιτισμένον τῶν Ἑθῶν, διωργάνωσεν εἰς τιμὴν τοῦ Συνεδρίου τούτου σειρὰν ὄλων ἐορτῶν. Νομάρχης, Ὑπουργοί, βουλευταί, γερουσιασταὶ καὶ δῆμαρχοὶ ἐπέστησαν εἰς ἐνέργειαν, ὅπως τὰ πάντα διεξαχθῶσι καλῶς. Πλὴν τῆς ἐπισήμου λοιπὸν ὑποδοχῆς ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Νομαρχίας καὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐξοχωτέρων τῆς Γαλλίας ἠθοποιῶν δοθείσης ἐν τῷ Hotel Continental συναυλίας, ὁ ὑπουργὸς κ. Yves Guyot μὰς προσεκάλεσεν εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Faubourg St Germain μεγαλοποσπὲς μέγαρόν του εἰς πλουσίαν καὶ λαμπρὰν ἐσπερίδα.

Ἀπὸ τῆς ἐνάτης ὥρας πυκνοὶ στίχοι ἀμαξῶν συνωθοῦντο πρὸ τοῦ μεγάρου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, φωταγωγημένου θαυμασίως δι' ἠλεκτρικῶν φωτῶν. Προκύλιον ἀπέραντον ἐπέτρεπεν εἰς τὸ πλῆθος τῶν πρὸ τῶν κιγκλιδῶν συναθροισθέντων περιεργῶν νὰ θυμαζῶσι τὰς ὠραίας καὶ πλουσίας ἐνδυμασίας τῶν διὰ τῶν ἀμαξῶν προσερχομένων κεκλημένων.

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Yves Guyot ἴσταντο ὄρθιοι εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πρώτης αἰθούσης, ὑποδεχόμενοι μετὰ πολλῆς ἀθρότητος τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου. Ἡ γενικὴ γραμματεὺς κ. δε Μερσιὲ εὐρίσκατο ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ, συνιστώσα ἰδίως τῷ κ. καὶ τῇ κ. Yves Guyot τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα καὶ διακριθέντα τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου. Μεταξὺ τῶν πολλῶν προσελθούσα εὐτυχον θερμοτάτης ὑποδοχῆς. Ἡ κ. Yves Guyot εἶναι γυνὴ μεσηλίξ. Ἐφερον ἐσθῆτα ἰόχρουον ἀνοικτὴν ἐξ ὀλοσθρικοῦ, ἐντελῶς ἐκτετραχειλισμένην, μὲ ἐξαρτήματα ἐκ πολυτίμων τριχάπτων καὶ μὲ κοσμήματα πολυτίμα ἐξ ἀδαμάντων καὶ ἀμεθύστων. Προσηνεστάτη καὶ γλυκεῖα ὀμίλησε πρὸς τὸν σύζυγόν μου ἐπὶ πολὺ περὶ Ἑλλάδος, καθ' ὃν χρόνον ὁ κ. Yves Guyot μὲ συνέχαιρε διὰ τὴν καλὴν ἰδέαν, ἣν εἶχον νὰ ἰδρῶσω «*Ἐφημερίδα Κυριῶν*» ἐν Ἑλλάδι. Τοῦτο μαρτυρεῖ, μοὶ εἶπεν, ὅτι ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς βραίνει τάχιστα τὴν ὁδὸν τῆς προόδου. Δὲν σὰς συγχαίρω μόνον ὡς ὑπουργός, ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλίγον δημοσιογράφος. Διότι καὶ ἐγὼ ἤρμισα τὸ στάδιόν μου ἀπὸ τὴν δημοσιογραφίαν. Ἡμῶν δὲ ὁ πρῶτος ὅστις ὑπερεμάχησεν ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ γυναικείου φύλου καὶ ὅστις ἀείποτε ἀνεκήρυξε τὴν πνευματικὴν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς ἰσότητά. Ἐν τῷ μεταξὺ νέοι κεκλημένοι προσήλθον καὶ ἡμεῖς διασχίζοντες τὴν σειρὰν τῶν ὠραίων καὶ πλουσιωτάτων αἰθουσῶν μετέβημεν εἰς τὴν κεντρικὴν τῆς συναυλίας αἰθουσαν. Φαντάσθητε ὅτι πλούσιον, νέον, ὠραῖον, μέγα, καλλιτεχνικὸν παρουσιάζει ὁ παλαιὸς καὶ νέος κόσμος. Ταῦτα πάντα ἐν ἀτάκτῳ, ἀλλ' ὠραία καὶ ποιητικῶς συγχύσει καὶ ἔχετε ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆς αἰθούσης, ἧτις ἐστέγαζεν πάσης τῆς γῆς γυναικὰς καὶ ἀνδρας.

Αἱ Ἀμερικανίδες ἔλαμπον μὲ τὰς ἀδαμαντοποικίλους ἐσθῆτάς των. Αἱ Ἀγγλίδες μεγαλοπρεπεῖς καὶ χρυσοστόλιστοι, ἀλλὰ παρ' ὄλην τὴν Ἀγγλικὴν αὐστηρότητα ὑπὲρ τὸ δέον decoletées. Αἱ Σουηδαὶ ἔφερον τὰ πολυτιμότερα τοῦ κόσμου στέμματα ἐκ χρυσοῦν βοστρύχων, τὰ ἐπιστέφοντα τὰ ὠ-

ραϊότερα μέτωπα ἐξ ὅτων εἶδον μέχρι σήμερον. Αἱ Ἰσλανδαὶ μὲ τὰς ἐθνικὰς ἀμφιέσεις των καὶ τοὺς ἰδιορρυθμοὺς κεκρυφαλοὺς των. Αἱ Ἴταλίδες μελαγχριναὶ ὡς πρῶται ἐξαδέλφα τῶν Ἑλληνίδων. Αἱ Ρωσίδες καὶ Πολωνίδες μεγαλοπρεπεῖς καὶ ὑπερήφανοι, αἱ Γερμανίδες ψυχραὶ, πρακτικαὶ, ἀδιάφοροι. Ἄν δὲν ἀπατώμαι μίᾳ ἐξ αὐτῶν λησμονηθεῖσα, φαίνεται, ἔφερε μικρὸν τῆς χειρὸς σακιδίου. Αἱ Ἑλβεταί, αἱ Ρουμανίδες, αἱ Ἰσπανίδες καὶ Πορτογαλλίδες καλαί, χαρίεσσαι, κομψαί, πετακταί.

Τὸ ὠραῖον τοῦτο σύμπλεγμα περιεπτέρετο ὑπὸ πυκνῶν κύκλων φρακοφόρων καὶ χρυσοφόρων ἀνδρῶν, οἵτινες ὄρθιοι, μόλις τοῦ κομωτηρίου ἐξεληθόντες, μὲ τὰ πορτάσημά των ἐπὶ τοῦ στήθους παρατεταγμένα, προτεπάθουν νὰ συνάψωσι γνωριμίας μετὰ τῶν ξένων κυριῶν, λησμονοῦντες σχεδὸν τὰς κομψὰς καὶ χαριεστάτας συμπολιτιδὰς των.

Πρὸς τὸ ἀνω τῆς αἰθούσης μέρος ὑψοῦτο ὠραία ἐξέδρα, ἐφ' ἧς κλειδοκύμβαλον, ἀρπαι καὶ διάφορα ἄλλα μουσικὰ ὄργανα. Κυρίαι καὶ κύριοι ἐρασιτέχνιδες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τινες ξένοι ἐξέτελεσαν ἐπιτυγέστα διάφορα μουσικὰ τεμάχια. Μία ὠραία τῆς Σουηδίας κόρη, λευκὴ ὡς ἡ χιών τῆς πατρίδος της, ξανθὴ ὡς ἀκτίς ἡλίου ἐμειψε μετὰ πολλῆς τέχνης Σουηδικὸν τι τοῦ τόπου της ἄσμα.

Μετὰ τὸ πρῶτον τῆς ἐσπερίδος μέρος, ἐπαρουσιάσθησαν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας αἱ ἐνταῦθα παρεπιδηοῦντες Ρωμοῦνοι ἐρασιτέχνη. Ἐφερον τὴν ἐθνικὴν των στολὴν καὶ τὰ ἐγγώρια των ὄργανα. Ἐπαιζαν ὠραία τεμάχια, ἐτραγοῦθησαν μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ ποιητικώτατα. Ἐκεῖνο ἰδίᾳ, ὅπερ ἀφθονα ἐπέσπασε τὰ χειροκροτήματα πάντων ἦν ἢ ἐκτέλεσις δυσκολωτάτων Solo δι' ἰδιαρρῦθμου τινος μουσικοῦ ὄργανου, ὅπερ ἔχει σχῆμα μικροῦ τῆς χειρὸς σακιδίου. Ἀπαιτεῖ μεγάλην δεξιότητα καὶ πολὺ ἰσχυροὺς βρόγχους καὶ πνεύμονας. Ἄδει ὡς πτηνόν, κοάζει ὡς βάρταχος, ὑλακᾷ ὡς σκύλος, τέλος μιμεῖται ὅλα τὰ ζῶα, καταλήγον εἰς θυμασίον τοῦ κοσμοῦ σύριγμα.

Μετὰ τὴν μουσικὴν τῶν Ρωμοῦνων ἐκτέλεσιν ἢ γενικὴ γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου κ. δε Μερσιὲ ἐπαρουσιάσθη ἐπὶ τῆς ἐξέδρας, συνοδευομένη ὑπὸ κυρίου φέροντος ὠραῖον χρυσοῦν κἀνιστρον ἀνθέων. Δι' ὀλίγων λέξεων νύχαιστισεν ἐκ μέρους τοῦ Συνεδρίου τὸν κύριον καὶ τὴν κ. Yves Guyot καὶ προσῆνεγεν αὐτοῖς τὴν ἐξ ἐλευκτῶν καὶ σπανίων ἀνθέων ἀνθοδέσμην, ἣν ὅλαι αἱ κυρίαι εἶχμεν ἀγοράσει διὰ κοινοῦ ἐράνου.

Οἱ κύριοι τότε προσερχόμενοι καὶ δίδοντες τὸν βραχίονα πρὸς τὰς κυρίας ὠδήγουν αὐτὰς εἰς τὸ buffet. Ὅτι ἐκλεκτὸν καὶ τέλειον παρουσιάζει ἢ Γαλλία εἰς σακχαροπνευτικὴν, λιχωρία, εἰς οἶνους: Καμπανίας, εἰς παγωτὰ ἐξετίθεντο ἐν ὠραία ταξινομήσει καὶ συνθέσει ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀνθοφόρων τραπέζων Πύργοι Eiffel ἐκ πάγου, ἀπαστράπτοντες ἐκ τῆς αἰγλης τῶν ἠλεκτρικῶν φῶτων, ἧσα τοποθετημένοι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν ἐκάστης τραπέζης. Συμβολικὰ συμπλέγματα παριστῶντα θεὰς καὶ μούσας, προσωποποιήσεις ἐξόχων γυναικῶν ἐκ πάγου ἢ ἐκ σακχαρώδους μετέβαλον τὰς τραπέζας τοῦ buffet εἰς καλλιτεχνικὰ κρηπιδώματα.

Ἄνθη ἐν ἀφθονίᾳ, πλούσια δενδρύλια, ὠραῖοι ἐξ ἐρυθροῦ σου βελούδου ἀνακλινητῆρες, ἀρώματα, φωναί, γέλωτες, εὐφρολογία ἐδίδον μικρὰν τινα ἰδέαν τοῦ Παραδείσου τῆς Γραφῆς.

Αἴρωνος αἱ σάλπιγγες ἤχοσι. Οἱ κύριοι ὡς ἐκ θαύματος χάνονται καὶ κῆρυξ χρυσοφόρος καλεῖ τὰς κυρίας εἰς τοὺς ἐξώστας καὶ ἀνθώνας. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ὄλοι αἱ κυρίαί παρατεταγμένοι εἰς τοὺς βλοφράκτους ἐξώστας εἶχον ἐνώπιον μας ὠραιότατον καὶ μαγικότατον θέαμα. Ὁ κήπος ὄλος ἦτο τεχνικώτατα φωταγωγημένος. Τὰ μεγάλα καὶ ὑψίκομα δένδρα, φέροντα φανούς μεγέθους καὶ χρώματος πορτοκαλίου, ἐφαίνοντο ὡς τόσαι πορτοκαλέαι κατὰφορτοὶ ἀπὸ πορτοκαλίου. Τὰ ποικιλόσχημα τῶν πρασιῶν τμήματα περιεβάλλοντο ὑπὸ μυρίων ἐκ φωταερίου πυρίνων γλωσσῶν.

Τὰ ἐκ τῶν πιδάκων δὲ ἀναβλύζοντα διὰ μέσου τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός ὕδατα μετεβάλλοντο εἰς χρυσῆν βροχὴν, ζωογονοῦσαν τοὺς πέριξ ἀνθώνας καὶ τὰ ὠραία ἀνδρά. Πρὶν ἢ εἶτι συνέλθωμεν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως ταύτης σῶμα θωρακοφόρων προβάλλει ἐκ τινος ἀλαίας, ἀκολουθούμενον ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς, παιανίζουσαι τὸν Ἐθνικὸν Γαλλικὸν ὕμνον. Εἶποντο οἱ Ῥωμιοὶ ἱρασιτέχνη, τονίζοντες διὰ τῶν αὐτῶν, πλαγιαίων καὶ λοιπῶν ἐγγυρίων ὀργάνων παθητικωτάτας ἀνατολικὰς ἐπωδάς. Ὁπισθεν ὄλοι οἱ κύριοι εἰς διπλοῦν στίχον παρήλασαν πρὸ ἡμῶν φέροντες ἐπὶ τῶν ράβδων αὐτῶν φανούς συμβολοποιούντας διὰ χρωμάτων τὴν ἐθνικότητα, εἰς ἣν ἕκαστος ἀνήκεν. Ἡ ἀνὰ τοὺς ἐλιγμούς τῶν δαυλλίων καὶ τῶν στίχων τῶν δένδρων ἄλλοτε μὲν ἐξαφανιζομένη, ἄλλοτε δὲ παρακάμπουσα ἢ διολισθαίνουσα γραμμὴ τῶν χρωματιστῶν φανῶν περίστα σείρειν ὄφειεν μακρῶν καὶ πολυχρόμων, περιελισσομένων ἀνὰ τὰς συστάδας τῶν δένδρων. Ἐν τοιαύτῃ πομπῇ ἔλαμαν τρεῖς τὸν γύρον τοῦ κύκλου, μεθ' ὃ καὶ ἡ συνάθροισις ἐγένετο καὶ πάλιν ἐν ταῖς διαφόροις τοῦ μεγάρου αἰθούσαις.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῷ προγράμματι ἀνασχερομένων μουσικῶν τεμαχίων ἐξηκολούθησε ἐν μεγάλῃ εὐθυμίᾳ καὶ ζωηρότητι καὶ περὶ τὴν ἡμίσειαν τῆς πρώτης ὥραν ἀπεχαιρετώμεν τὸ εὐγενὲς ζεῦχος, ὅπερ μετὰ τὴν ἀγαθότητα, εὐγενείας καὶ καλῆς καρδίας προσνήχθη κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην πρὸς πάντα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κ. ΙΟΥΛΙΟΥ ΣΙΜΩΝΟΣ

Τὴν 3ην μ.μ. ὥραν τῆς 6ης Ἰουλίου ἡ αἴθουσα τῆς Δημαρχίας ἐβρίθει ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ κ. Ἰούλιος Σίμων κατεῖχε τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου. Ἡ κ. Βογελὸ καὶ ἡ κ. Σχβάρτς τὴν τῶν ἐπιτίμων προέδρων. Ἡ Ἀγγλὶς δικηγόρος καὶ δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Verschoye, ἡ κ. Μαρία Λωράν, ἡ κ. δὲ Βερνέϋλ καὶ ἐγὼ κατεῖχον τὰς ἔδρας τῶν ἀντιπροέδρων. Ἡ κ. δὲ Μορσιὲ τὴν ἔδραν τῆς Γενιῆς Γραμματέως καὶ ἡ κ. Μαρία Μαρτὲν τὴν τῆς β' γραμματέως. Πολλοὶ παρρησιομόφοροι κυρίαί ἔφερον τὰ παράσημά των. Πλήθος ἄπειρον συνωθεῖτο εἰς τὴν μεγάλην τῆς Δημαρχίας αἴθουσαν.

Ὁ κ. Ἰούλιος Σίμων ἠγέρθη καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου συνεχάρη αὐτὰ διὰ τὴν τακτικὴν καὶ κανονικὴν τῶν ἐργασιῶν διεξαγωγὴν. Ἡ εὐεργετικὴ ἐπιτροπὴ, ἣν ἔθε ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει τὸ ἐπὶ αἰσιωτάτους οἰωνούς ἐργασθὲν πρῶτον τοῦτο ἐπίσημον καὶ ὑπὸ Κυ-

βερνήσεως κράτους τινὸς συγκληθὲν γυναικειὸν Συνέδριον ἔσται μεγάλη, εἶπεν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεκεραλαίωσεν ἐν περιλήψει τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου, ἐξάρας τὴν ὑψηλὴν σημασίαν τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ. Ὁμιλήσατε πρῶτον περὶ Διεθνούς εἰρήνης, κυρίαί μου, εἶπεν. Τοῦτο σὰς τιμᾶ. Ἀπαδείξατε πνεῦμα μετριοπαθῆς, φιλόφρονος, ἀνάλογον πρὸς τὸν ἀνθρώπινον καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν θηριώδη προορισμὸν ἡμῶν. Εἶναι φρικῶδες νὰ διανοῖται τις ὅτι μίᾳ μητρί ὀφείλει νὰ ἀνατρέφῃ τὸ τέκνον της, μὲ θυσίας, κόπους, ἀγῶνας καὶ στερήσεις, ὅπως ἐν δεδομένη στιγμῇ, ὅτε ἀκριβῶς δύναται νὰ ἀπολαύσῃ τοὺς καρπούς τῶν κόπων της, ἢ ἰδιοτροπία ἐνὸς πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἢ ἡ μωρία ἐνὸς παιδιου γέροντος προκαλεῖ αἱματοχυσίας καὶ πολεμικοὺς κατασπαρχυμούς. Τὸ τέκνον τοῦτο, ἡ χορὰ, τὸ στήριγμα τοῦ γέροντος ὀφείλει νὰ προσφέρῃ τὴν ζωὴν του, ἢν κορσὴ τὰς ἀρπακτικὰς διαθέσεις ἢ τὴν μωρὰν φιλοτιμίαν ἐκείνου. Εἶναι φρικῶδες, ἐπαναλαμβάνω, νὰ ἐργάζεται ἐν ἔθνος καὶ διὰ τοῦ ἰδρώτος του σταγὸνα πρὸς σταγὸνα νὰ κερδίξῃ περιουσίαν τινα, ἣν ὀφείλει κατὰ τὸ ἥμισυ νὰ διαθέτῃ πρὸς ἀγορὰν μολύβδου καὶ σιδήρου καὶ κατασκευὴν πυροβόλων, δι' ὧν θέλει φονεῖν τὸν πλησίον του, τὸν χθὲς φίλον του, πολλὰκις τὸν ἀδελφόν του.

Οἱ πόλεμοι εἶχον λόγον ὑπάρξεως ὅτε οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ ἐζήτουν νὰ ὑπερασπίζωσιν ἑαυτοὺς κατὰ βαρβάρων ἐπιδρομῶν. Σήμερον ὁμοῦς ὅτε ὁ πολιτισμὸς ἀνέδειξε πάντας ἴσους, οἱ πόλεμοι ἐντὸς ὀλίγων ἐξαίρεσεων, ἔχουσιν ὡς ἀρχὴν τὰς ἀρπακτικὰς καὶ ληστρικὰς διαθέσεις ὀρισμένων ἰσχυρῶν προσώπων, αἵτινες ὑφούσιν ἐκατόμβας ἐξ ἀνθρωπίνων κεφάλων καὶ σκελετῶν, ὅπως ἀνεργόμενοι ἐπ' αὐτῶν ἀναδειχθῶσι γίγαντες. Αἱ ἀπανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου συστηθεῖσαι γυναικεῖαι ἑταιρίαι ὑπὲρ τῆς διεθνούς εἰρήνης, θέλουσιν, εἶμαι βέβαιος, βλαμθῶν καὶ κατ' ὀλίγον ἐπιδράσει εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς κοινωνίας. Μετὰ ταῦτα ὁμιλήσατε περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν θηλέων. Πυχθήσατε, εἶπεν, ὅπως ἡ μικτὴ ἐκπαίδευσις ἐφαρμοσθῇ εἰς ἀπαντα τὰ ἔθνη. Γνωρίζω ὅτι οἱ μᾶλλον ὀπισθοδρομικοὶ θὰ ἐξαναστῶσι κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ ἐφαρμοσθὲν τὸ σύστημα τοῦτο ἐπέφερε θαυμάσια ἀποτελέσματα. Καὶ παρ' ἡμῖν εἰς ὅσα σχολεῖα εἰσῆχθη παρετηρήθη ὅτι τὰ μὲν ἀρρενα γίνονται κοσμιώτερα, ὀλιγώτερον αὐθάδη καὶ τυραννικά, καὶ τὰ θήλεα ἀξιοπρεπέστερα καὶ αὐστηρότερα. Ἐλεῖνος ὁ ἀνὴρ, ὅστις ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδωλίου μετὰ τῆς γυναικὸς, ὅστις συνηγωνίσθη μετ' αὐτῆς εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ κοσμιότητος ἀγῶνα δὲν θὰ τολμήσῃ ποτε νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν μητέρα του ἢ πρὸς τὴν σύζυγόν του: *Εἶσαι γυνή*. Ὁφείλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἰδιοτροπίας μου. **Τὸ Οὐέλω** εἶμαι ὁ κύριος. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ κ. Ἰούλιος Σίμων εἶπε πολλὰ, ἔφερε πρᾶξιμα χαριστάτα, ἐχειροκροτήθη δὲ πολλὰκις καὶ ὁμιλήσεν ἐν γένει περὶ τῆς ἀνωτέρας τῶν θηλέων ἐπιστημονικῆς παιδεύσεως. Περὶ γυναικῶν ἱατρῶν εἶπεν: ἂν ὄλοι οἱ ἱατροὶ ἦσαν γυναῖκες—καὶ εἶναι τὸ φυσικὸν ἔργον σας, κυρίαί μου, διότι σεῖς μόναι κατέχετε τὸ βάλσαμον, δι' οὗ θεραπεύονται αἱ μεγάλαι καὶ ἐπικίνδυναι νόσοι, αἱ τῆς καρδίας—ἢ ὀνησιμότης θὰ ἦτο κατὰ 2)4 τοῦλάχιστον κατωτέρα. Ὁμιλήσατε περὶ τῶν πρακτικῶν, τεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σχολῶν. Ἐπισκεφθῆτε, εἶπε, τὰς σχολὰς μας αὐτάς, σεῖς αἱ

ξέναί—γνωρίζω μάλιστα ὅτι ἡ κ. Καλλιρρόη Παρρὲν μὴ ἀρκουμένη εἰς ὅσα θὰ ἐπισκεθῆ μεθ' ὑμῶν, ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου τὴν ἀδειαν, ὅπως ἐπισκεθῆ ὄλας τὰς πρακτικὰς, τεχνικὰς ἢ ἐπαγγελματικὰς σχολὰς, ὡς καὶ πάντα τὰ γυμνάσια καὶ εὐεργετικὰ καταστήματα τῶν θηλέων. Ἐγὼ τὴν συνεχάρην ἰδιαιτέρως διὰ τὴν καλὴν τῆς αὐτῆς ἰδέαν, καὶ σὰς συμβουλεύω κυρίαί μου, νὰ τὴν μιμηθῆτε, ἰδίᾳ ὅσαι ἔχετε τὴν ἀτυχίαν νὰ στερῆσθε εἰς τὰς χώρας σας τειούτων σχολῶν. Ἡμεῖς, εἰς Παρισίους μόνον, σῶζομεν κατ' ἔτος τοῦλάχιστον πέντε χιλ. νεάνιδας, αἵτινες δι' ἐντίμου ἐργασίας κερδίζουσι τὴν ζωὴν των. Ἐπισκεφθῆτε τὰ εὐεργετικὰ ἀστυμας. Τὴν προστατευτικὴν ἑταιρίαν τῶν δημοτικῶν σχολείων, τὴν χορηγοῦσαν πρὸς τὰ ἄπορα τοῦ λαοῦ πρόγευμα ὑγιεινόν, φάρμακα, ἱατροὺς καὶ βιβλία.

Τὴν διοργανώσατε τὰ ταμεία τῶν δημοτικῶν σχολείων ἔχετε ἐδῶ ἐνώπιόν σας. Εἶναι ἡ κ. Βιγκισιέρ, ἥτις ὡς ἔμαθον, εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὸν κατάλογον τῶν κατὰ τὴν 14ην Ἰουλίου παρασημοφορηθεισῶν γυναικῶν διὰ τὴν εὐεργετικὴν ταύτην πρωτοβουλίαν της. Μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἔφερε ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ τμήματος. Πυχαρίστησε τὰς ξένας, ἰδιαιτάτα δὲ ἐκείνας, αἵτινες κατέστησαν γνωστὴν τὴν ἱστορίαν τῶν συγχρόνων γυναικῶν τῶν ἐθνῶν, εἰς ἃ ἀνήκουσι. Αἱ ἐκθέσεις σας, εἶπε, εἶναι οἱ ἀσφαλέστεροι γνώμονες τῆς προόδου τῶν χωρῶν, εἰς ἃς ἀνήτε. Μικτέρες μεγάλαι, γεννῶσι μεγάλοι ἀνδρες. Διὰ τὴν Γαλλίαν τὴν ἀδελφὴν παντὸς φιλελευθέρου καὶ φιλοπροόδου λαοῦ αἱ μελέται σας παρέχουσι μέγιστον ἐνδιαφέρον.

Περαίνων ὁμιλήσατε περὶ τῆς πολιτικῆς θέσεως τῆς γυναικός. Τὸ Συνέδριόν μας, εἶπε, δὲν ἐζήτησε δικαιώματα ψήφου, ἀλλ' οὔτε οὐδέμια ἐξ ὑμῶν προέβλεπεν ἀπαιτήσεις βουλευτικῶν ἢ ὑπουργικῶν ἀξιοματῶν. Ὅχι διότι δὲν εἶσθε ἱκαναὶ πρὸς τοῦτο, ἀλλ' ἀρκεῖς διότι εἶσθε εὐφύστεραι καὶ πατριωτικώτεροι ἡμῶν. Ἐργάζεσθε διὰ τὴν μεγάλην, τὴν ὑψηλὴν πολιτικὴν τῶν λαῶν, ἐνῶ ἡμεῖς ἐργαζόμεθα διὰ τὴν πολιτικὴν τῶν πολέμων, διὰ τὴν πολιτικὴν τῶν χυδαίων ἀνεγκλίσεων, τῶν τίτλων, τῆς πάλης. Πιστεύσατέ με, κυρίαί μου. Ἐπὶ δεκάδας ὄλας ἔτων ὑπῆρξα βουλευτῆς καὶ ὑπουργός, σήμερον κατέχω τὸ ἐπίτιμον τοῦ γεροῦσιστατοῦ ἀξίωμα. Αἱ μικρότεροι τοῦ βίου μου στιγμαί, αἱ στιγμαί, ἃς ἠναγκαζόμην νὰ ληθῶνθαι καὶ τὸ ὄμαί μου αὐτό, αἱ στιγμαί τῆς ἀπείρας καὶ ἀπογοητεύσεως ὀρηθμοῦνται ἀκριβῶς εἰς τὰς περιόδους ταύτας τοῦ βίου μου. Σεῖς λοιπὸν ἐζητήσατε ὀρθότατα καὶ εὐφύστερα νὰ σὰς παραχωρηθῶσι τὰ μέτρα, ὅχι νὰ ἀπαλλάξτε ἑαυτάς, ἀλλὰ νὰ συντελήτε εἰς ἐκπολιτισμὸν ἡμῶν, νὰ προστατεύετε τὰ τέκνα σας κατὰ τοῦ ἀγρίου πολλὰκις καὶ μωροῦ πατριῶν ἐγαίτην καὶ νὰ συντελήτε εἰς σωφρονισμὸν ἐκείνων, αἵτινες ἔχουσι τὴν ἀνοησίαν νὰ ληθῶνθαι ὅτι ἡ εὐτυχία ἔγκειται ἐν τῷ οἰκογενειακῷ καὶ οὐχὶ ἐν τῷ πλανωδῶ βίῳ.

Ὁ λόγος οὗτος διαρκέσας ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν κατεχειροκροτήθη. Τὰ μέλη τοῦ προεδρίου συνεχάρησαν θερμῶς τὸν ῥήτορα. Ἐγὼ τὴν τυχαρίστησα θερμῶς διὰ τοὺς σοφοὺς λόγους, ὅς μὰς εἶπεν, προσθεῖσα ὅτι ἐλπίζω, ὅτι ἡ πατρίς μου ἔσται ἐκ τῶν πρώτων, αἵτινες θελουσιν ἐπιδοκιμάσει τὰς ἰδέας καὶ ἀρχὰς του, μὲ μόνην τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἐσόμεθα καὶ

ἡμεῖς ὑπὲρ τῆς διεθνούς εἰρήνης, ὅταν θέλουσι μὰς παραχωρήσει, ὅτι μὰς ἀνήκει, ἥτοι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν μας, ὡς καὶ ἡ Γαλλία μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης. Ἡ πρακτικὴ σὰς εἶναι ὀρθὴ καὶ ἀναγκαζομένη νὰ ἐμολογήσῃ ὅτι ἔχετε δίκαιον. Εὐχόμεθα δὲ ἀπὸ ψυχῆς τὴν ἀπελευθέρωσιν, λαῶν εἰς οὓς ἀνήκουσι γυναῖκες ὡς ὑμεῖς, μοὶ εἶπε. Ἐνωσῆται ὅτι τὸ specimen δὲν ἦτο ἀντάξιον τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὁ κ. Ἰούλιος Σίμων εἶναι Γάλλος, κατὰ συνέπειαν ἱποτικώτατος πρὸς τὰς κυρίας.

Ὁ φωτογράφος εἰδοποιήθεις ἐγκαίρως ἀνεμένεν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς Δημαρχίας. Ἀπαντα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου, περικυκλῶντα τὸν Σεβαστὴν Πρόεδρον ἐφωτογραφήθημεν. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ Προεδρείου ἐποποθετήθησαν παρ' αὐτόν. Ἐγὼ ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ ἴσταμαι ἀκριβῶς δεξιόθεν αὐτοῦ. Μετὰ τὴν φωτογραφίαν, τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου ἀπεχωρίσθησαν.

Ἐσπερὶς ἀποχωρητισμοῦ.

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἐσπερὶς ἀποχωρητισμοῦ διοργανωθεῖσα εἰς τιμὴν τῶν ξένων ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῆς Γαλλίας ἐν τῷ ἐπὶ τῆς Πλατείας τῶν Ἀπομάχων μεγάρῳ τῆς Οἰκονομίας. Ἡ συγκλήσις τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου ἦτο μεγάλη κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην. Πολλοὶ ἀπήγγειλον θερμῶς προσφωνήσεις. Ἀναψυκτικά, πλα ὄντες, καὶ καμπανίτης ἐδρόσιζον κατὰ διαλείμματα τοὺς λάρυγγας τῶν ρητόρων, αἵτινες ἀπεχωρίσθησαν, δοῦσαι συνέντευξιν εἰς τὸ μετὰ δύο ἔτη συγκαλούμενον ἐν Λονδίῳ διεθνὲς τῶν γυναικῶν Συνέδριον.

Τὴν ἐπαύριον ὄλοι αἱ ξένοι συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐπισκέφθημεν ἀπὸ κοινῆς διάφορα εὐεργετικὰ καὶ φιλοφρονικὰ καταστήματα. Σειρὰ μακρὰ καὶ ἀτελεύτητος ὁμαζῶν, ὠδήγησεν ἡμᾶς εἰς τὸ σωφρονιστικὸν κατὰστῆμα τῶν ἀνηλικῶν κορασιῶν, ἰδρυθὲν καὶ λειτουργοῦν ἐνταῦθα ὑπὸ μεγάλῃς Ὀλλανδικῆς φιλοφρονικῆς ἑταιρίας. Ἐνταῦθα προσνήχθη ἡμῖν τέτιον πλουσιώτατον καὶ ὠραία γλυκίσματα κατασκευασθέντα ἐνώπιόν μας ὑπὸ τῶν μαθητριῶν τοῦ καταστήματος. Μετὰ ταῦτα μετέβημεν εἰς τὸ προάστειον Belle-Ville, ἐνθα εἶχεν ἀνακρυθῆ κατὰ τὴν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἡ στάσις τῶν κοινωσιτῶν. Ἡ προστατῆς τῶν τότε οἰκογενειῶν τῶν καταδικασθέντων καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τουφεκισθέντων τεσσαρῶν χιλιάδων κοινωσιτῶν μὲς Δρέεν ὠδήγησεν ἡμᾶς εἰς πάντα τὰ εὐεργετικὰ ἀστυμα, ἅτινα χάριν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἴδρυσεν. Περὶ πάντων τούτων θέλομεν δημοσιεύσει σχετικὰς λεπτομερεῖς ἐκθέσεις. Πιούσιον πρόγευμα προσνήχθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς ἐκπομπουροῦχοῦ ταύτης κυρίας ἐπὶ ἐξώστου ἀνθοστολιστοῦ, ὁπόθεν ὄλη ἡ πόλις τῶν Παρισίων ἐφαίνετο ὡς ἐν πανοράματι.

Μετὰ μεσημβριν ἐπισκέφθημεν τὸ Καλλιτεχνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον τῶν θηλέων καὶ τὸ Λύκειον Φενελῶνος. Περὶ πάντων τούτων δημοσιευθῆσονται λεπτομερεῖς ἐκθέσεις καὶ μελέται, ὡς καὶ περὶ παντός, ὅπερ ἡ Ἐλληνικὴ γυνὴ δύναται νὰ λάβῃ ὡς τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, ἢν ὡς αἱ ἀπανταχοῦ ἀδελφαί της μεταχειρισθῆ τῆς δυνάμεις τοῦ πνεύματος καὶ τοὺς ὀφθαλμούς της καρδίας της εἰς ἐξυπρέτησιν τῆς πατρίδος της καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ Σάββατον ἐσπέρας ὁ κ. Yves Guyot προσεκάλεσεν

εις δευτέραν, άλλ' ιδιαίτερα έσπερίδα τὰ μέλη του συμβουλίου, φιλικός του τινάς οικογενείας και ευκρίθιμος ξένος. Μεταξύ τούτων είχαν την τιμήν να κατατάσσονται και εγώ, διελθούσα ώρασιότατα: στιγμάς, δε; δέν θέλω λησμονήσει έφ' όλην μου την ζωήν.

ΤΙ ΚΑΤΟΡΘΩΣΕΝ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣΕΝΟΣ ΑΙΩΝΟΣ

Ο έξεταζών σήμερα τας προόδους του Άγγλικού έθνους, ιδιαίτατα δέ την πορείαν της γυναικείας χειραφετήσεως αδυνατεί να πιστεύσει, ότι η γυνή εν Άγγλίη πρό ενός μόλις αιώνα; έθεωρείτο έτι ως κτήμα έμπορεύσιμον του άνδρός.

Τούτο δέν είναι βεβαίως άστειότης, άλλ' ούτε λογοπαίγνιον των μεζηλιότυπων βλέμμα παρακολουθούντων τας έμπορικώς προόδους της μεγάλης και ευδαίμονος Άλβιόνος.

Παλαιά τις Άγγλική επ.θεώρησις, φέρουσα τον τίτλον Chambers Miscellany άναγράφει ως ιστορικά γεγονότα την πώλησιν γυναικίων εν αυτή τη έλευθέρα Άγγλίη και δη πώλησιν δια πλειστηριασμού. Αυτόλεξει δέ αναφέρονται αι εξής περι τοιούτων άγοροπωλησιών πράξεις:

Κατά τον Μάρτιον του 1756 ξυλοουργός τις εκ Σουτθάρτ όνομαζόμενος Χίγγισον συναντηθείς εν τινι οίνοπωλείω μετά τινος φίλου του παραπονουμένου επί τη χρεία του, τω έπρότεινε να τω πωλήση την σύζυγον του. Μετά μίαν ώραν αι συμφωνίαι της άγοροπωλησίας έληξαν και η τέως κ. Χίγγισον έλάμβανε την θέσιν της εν τω οίκω του φίλου του συζύγου της. Κατά το αυτό έτος γυνή τις έπωλήθη υπό του συζύγου της αντί πέντε σελινίων, εξ φρ. και τεσσαράων λιτρών ζύθου.

Αντίγραφον δέ συμβολαίου σχετικής άγοροπωλησίας έχει ως εξής: 31 Αυγούστου 1773. Ο Σαμουήλ Ουίττος εκ της ένορίας του Βιλενιλ της κομητείας Στارفόρντ έπώλησε την σύζυγον του Μαριάν Ουίττος εν μέση άγορά προς τον εκ Βιρμιγγάμης κ. Θωμάν Γρίφει. Αντίτιμον εν σελίνιον επί πλέον άποδοχή παρά του άγοραστου όλων των έλαττωμάτων της γυναικός. Υπογεγραμμένον:

Σαμουήλ Ουίττος
Μαρία Ουίττος
Θωμάς Γρίφει
Μάρτυς Θωμάς Βουιλέυ

Επίσης κατά την αυτήν περίπου περίοδον ο Άγγλος συνάδελφος άναφέρει ότι άνθρωπός τις εκ Τωξφόρδης ώδήγησε την γυναίκα του εις την άγοράν, φέρουσαν εις τας άγκάλας της τρυφερόν βρέφος. Αμφότεροι μήτηρ και τέκνον έπωλήθησαν αντί πέντε σελινίων. Κατά τον Δεκέμβριον του αυτού έτους οι κάτοικοι της Πλυμούθης είδοποιήθησαν ήμέραν τινα, ότι ο κ. Βρόνθ θα έπώλει την γυναίκα του εις δημόσιον πλειστηριασμόν. Διεδίδετο επί τούτοις ότι η γυνή ήτο νέα και ώραία και ότι έριππος ήθελε παρουσιασθή εις τον τόπον της άγοράς.

Πλήθος άπειρον περιέρχων συνοθείτο κατά την ήμέραν εκείνην εις την γνωστήν των πλειστηριασμών πλατείαν. Ο σύζυγος αυτός εξετέλει χρέη κήρυκος, προσκαλών μεγαλοφώνως τους άγοραστάς να προσφέρωσι τας τιμάς των.

Ο πρώτος των άγοραστών προσέφερε πέντε σελίνια, ο δεύτερος δέκα, ο τρίτος δέκα πέντε. Τέλος η τιμή προήχθη εις τρεις λίρας στερλινίας, δε δύο όστινομικοί υπάλληλοι διέκοψαν άποτόμως την αίσχράν ταύτην άγοροπωλησίαν και

πα έλαβον εις την άστυνομίαν πωλητήν και έμπόρευμα. Ο πωλητής έφυλακίσθη και ούτω έτέθη τέρμα εις τόπαράδοξον αυτό και ιδιόρρυθμον έμπόριον.

Τίς θα έπίστευεν ότι μετά εκατόν άκριβώς από της επαχής εκείνης έτη η Άγγλις γυνή θα κατείχεν επίσηλον θέσιν εν τοις δημοτικώς συμβολίαις του κράτους ως και εν τη εκπολιτιστική του Άγγλικού λαού πορείη!

Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΥΔΑΣΙ ΚΟΣΜΟΣ

(Συνέχεια)

Χωρίς να χάση στιγμήν ο άλιεύς, μαζεύει το σχοινίον του και φέρε προς έσωτόν τον γέφυρα κρατούντα την χελώνην εν τοις δικτύοις αυτού, άρκει δέ να άφαιρέση τον δακτύλιον του θηρευτού ίχθύος, όπως ούτος αφήση την λείαν του. Είναι ούτος κάμαξ, όταν εύπειθής τόσον και νοήμων. Αντί να άλιευθή υπό του άνθρώπου, άλιεύει δια τον άνθρωπον ο παράδοξος ούτος ίχθύς.

Συμβαίνει ενίοτε όταν ο καιρός είναι γλυκός και γαληνιατός, τα κύματα να ποικίλονται υπό εξαιρέτων άποχρώσεων και θελκτικων χρωμάτων. Η θάλασσα φαίνεται ασφρης κυανή, ίσχροις πορφύρα και ροδόχρους.

Οι βαφεις ούτοι του Ωκεανού είναι αναρίθμητα μικρά μαλάκια, κοινώς καλούμενα χρυσάλλιδες.

Επερχομένης της νυκτός άνέρχονται κατά μυριάδας επί της επιφανείας της θαλάσσης, όποτε άρχεται θαλάσσιον πυροτέχνημα κατακλυμβάνον και κατακλιών άπέρους έκτάσεις. Η θάλασσα τότε φωτίζεται υπό Βεγγαλικών φωτων άγνώστων τω Buggieri, υπό φανταστικων λάμψεων και ήσως μη δυναμένης να περιγραφη.

Αι θαλάσσιαι χρυσάλλιδες ταννύουσαι τας πτέρυγας αυτών, φθάνουσι καθ' όμίλους, μαρμαίρουσαι, γκτινοβολούσαι και έξαστραπτουσαι επί της θαλάσσης, ως πολύτιμοι λίθοι, τρέχουσαι επί των κυμάτων ως φωσφόροι άτμίδες, κυμαινόμεναι ως φλόγες και αντιλάμπουσαι ως άνθρακίαι η κάλλιον διαγράφουσαι φωτεινάς κυμπύλας δια να σβεσθώσιν εις το βάθος της άβύσσου, ως οιδιάττοντες αστέρες σθέννυνται εν τω ούρανω. Τα ύδατα φλογίζονται, η θάλασσα καίεται, ειτα δέ άφανίζεται αίρνης η μαγευτική αυτη παράστασις (féerie), οι ήθοποιοι άπέρχονται εν τοις περυσάνοις, η αύλαία πίπτει και ο ήλιος ανατέλλει.

Η θαλασσία χρυσάλλις είναι το κόσμημα των κυμάτων, είναι εκ των θαυμασιών του Ωκεανού. Το μήκος αυτης δέν υπερβαίνει τα τρία έκαστοτά του μέτρου, άλλ' είναι περιεργότερα όλων των γιγάντων της θαλάσσης.

Είναι αυτη ροδίνη, κυανή και λειριόχρους. Τα θαμβούντα πτερυγιά της, άπερ τείνει ως δύο βραχιόνια, είναι άληθείς πτέρυγες. Κολυμβώσα πάντοτε όρθία, κινεί ταύτα ως ζεύγος κωπών, ούτω δέ ύποστηρίζεται, διευθύνεται, πλέει και ίσταται. . . .

Είναι ίσως η μάλλον ευκίνητος και μάλλον άνήσυχος των τέκνων της άβύσσου κινείται εν τω ύδατι, ως το πτηνόν επί του άέρος, όρχείται δέ άκαταπαύτως επί του κύματος, ως το έφήμερον έντομον επί ακτινός ήλιου. Ανέρχεται, αίωρείται, κατέρχεται, λικνίζεται επί του άφρου, ως επί νέφους, αφκνί-

ζεται δέ και επανέρχεται τινάζουσα τας λαμπούσας πτέρυγας της και παρερχομένη, ως ζών πολύτιμος λίθος.

Επιτρέψατέ μοι ήδη, όπως παρουσιάσω ύμιν νάνον όσον άλλόκοτον τόσον και φοβερόν, την τερηδόνα (taret). Το της κατωτέρας τάξεως έντομον τούτο, περκακευάζει δι' έαυτο έντός των εν τη θαλάσση εύρισκομένων ξύλων, κλίνην και άσφυλάκιον. Εισδύουσα τη βοηθεία της κογχύλης της, ην χειρίζεται ως σμίλην, εν τοις ξύλοις των προχωμάτων, των πασσάλων και των νηών κρύπτεται έντός τούτων, δι' αυτών τρέφεται και εκεί ζη και άποθνήσκει.

Η τερηδόνα είναι άπληστος δια τα άποπρίσματα των ξύλων, ως σεις είσαθε άπληστος δια τους εύχόμευς καρπούς και τα ζαχαρόπηκτα κάστανα.

Φαντασθήτε λεπτουργόν καταβροχθίζοντα τα πελεκήματα των ξύλων του. Ο φοβερός ούτος τεχνίτης, είναι η συμφορά των πλοίων. Η θεά του είναι εύτελής και πόδιστος, έχει δέ το σωμα μαλακόν ως σκόληξ, την δέ κεφαλήν μόλις κεταλυμένην υπό ελαχίστης κογχύλης.

Αλλ' από του άθλιού τούτου όντος, έξέρχονται δύο κεραϊαι παιζουσαι επ' άλλήλων μετ' ένεργείας τρομερά καταστρεπτικής. Δια των έκκαταπονήτων του δέ κεραίων, ο παράδοξος ούτος γλύπτης καθιστά τα σκάφη των πλοίων πολύτρητα, ως σπόγγους.

Οραϊαν τινά ήμέραν, γλυκείαν και γαληνιαίαν, η τρυπημένη ναυς βυθίζεται αίρνης εν τοις ύδασι, ως εάν άγνωστος έχθρός έλκει ταύτην προς το βάθος της άβύσσου. Η καταστροφή αυτη είναι έργον εύτελους μαλάκτου, ενός σκόληκος! Ουδέν βλέπει τις, ουδέν άκούει και το πάν άπόλετο!

Το ελάχιστον και άθλιον τούτο πλάσμα, ως λείαν αυτού θέλει να καταπήρ πλοίων, να ίσοπεδώση φράκτας ποταμών, να κατακρίψη προχώματα, να ύπονομεύση πασσάλους, να κατα-

21 — ΕΠΙΦΙΛΙΣ — 20

ΕΝΕΔΡΑ

Προς τί η γενναιοψυχία μου, άφου δι' αυτης ουτε παρηγορίαν ουτε ελπίδας δύναμαι να παρέξω εις την θετήν μητέρα μου και αδελφόν μου, ουδε συνεργασίαν εις τους άνεχτητούτας τον άληθή δολοφόνον. Ναι! αυτουργες του εγκλήματος και της κλοπής ύπάρχει! Εις την πρώτην του στυγεράν πράξιν προσθέτει και άλλην άποτρόπιον την άντ' αυτού εις θάνατον καταδικην του άθώου πατρός μου. Και ο άθλιος αυτός διατελει ήσυχος άνόπιστος, κατοικιών ίσως εις Γκάρε. Τίς ειδε άν δέν τον συναντώ πολλάκις, άν δέν τω άπευθύνω τον λόγον!

Την σήμερα έντιμον και εύτυχη του βίου μου πορείαν όρειλω εις τον Δουιάτ. Υπερ αυτού λοιπόν θα διαθέσω και την ζωήν μου, εάν είναι ανάγκη, όπως εκείνον ιδω άπηλλαγμένον της συκοφαντίας και τον πατέρα του Γκοτιέ έκδεδιχημένον.

Με τοιαύτα ελπίδος όνειρα συνεκρατείτο όταν έγνων την όριστικήν του δικαστηρίου άπόφασιν, ήτις την κατεκραύνωσε.

Ητο ήδη η τρίτη από της κοινοποιήσεως της άποφάσεως ήμέρα, ότε άγρυπνος εν τη κλίνη της άπέτεινεν έαυτη την

σπρέψη πόλεις και να θέση εις κίνδυνον βασιλειον δλόκληρον, ως η Όλλανδία.

Αλλ' ιδου θελκτικόν πτηνόν, ο σχοινέκλος (venneau huppé), όστις είναι η μάστιξ των τερηδόνων, όπως και αυται εισιν η συμφορά των πλοίων. Ο Θεός γνωρίζει πόσας έκαστόμβας εκ τούτων δύναται να κάμη ο σχοινέκλος εν μιá μόνη ήμέρα! Ο Όλλανδής τρέφει ίσοαν λατρείαν δια το θελκτικόν τούτο πτηνόν, άπερ είναι ο άγρυπνος φύλαξ των προχωμάτων του βασιλείου και το όποιον καθιστά το ράμφος του προπύργιον της πατρίδος.

Αρξώμεν την εν σκότει βιούσαν τερηδόνα και το έκδικτικόν ράμφος του σχοινέκλου, όπως θαυμάσωμεν το μικροσκοπικόν τούτο σκαρίδιον, το καλλιτεχνικόν τούτο πλοϊόν, την κουκλαν—ναύν, ήτις λικνίζεται επί της κορυφής των κυμάτων.

Θα έξελάβανέ τις ταύτην, ως άθურμα παιδίου. Ουδέν λείπει από την μικράν ταύτην λέμβον, ουτε κομψή τρόπις, ουδε χαρίεσσα πρύμνη, εν φ τα ώραϊότερα χρώματα κοσμοϋσι ταύτην.

Τούλα Κόκκαλη

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Γεωγραφία της Ελλάδος. Εξεδόθη διεσκευασμένη Ψπίτομος Γεωγραφία της Ελλάδος υπό του κ. Χρήστου Π. Οικονόμου. Καταλληλοτάτη δια παιδας των δημοτικων σχολείων άποτέρων των φύλων, μετ' εικόνων σχετικων και γεωγραφικων χαρτων συνιστάται θερμάτα προς τας κυρίας και τους κυρίους δημοδιδασκάλους Τιμάται δραχμής.

Οί κ ι α κ ή Π α ι δ α γ ω γ ι κ ή. Υπό του κ. Αριστείδου Σπαθάκη έξεδόθη έγχειρίδιον Οίκιακής Παδαγωγικής ήτις ίδηγός γρήσιμος δια μητέρας δια την κατ' οίκον άγωγήν των παιδων. Χρησιμώτατον εν γένει άνάγνωσμα δια πάσαν γυναίκα, έφωδ ασμένον δέ και υπό σχετικων δια την παιδικήν μόρφωσιν εικόνων τιμάται μόνον δρ. 2. Ολαι αι μητέρες, ως και ολαι αι νέανιδες όφείλουσι να προμηθευθώσι το όρατον τούτο βιβλίον.

αίωvian προβληματικήν έρώτησιν. Τί να κάμω; Ο ύψιστος δέν θα τείνει άρά γε επ' έρού άρωγών χειρα! Αίρνης άκούει επί της θύρας της έδου έλαφρά κτυπήματα. Ημιανοίγει το παράθυρον και διακρίνει ασθενή φωνήν καλούσαν αυτήν: Λουκιανή, Λουκιανή!

Η αδελφή μου έψιθύρισεν η Λουκιανή.

Ο τρυγμός του ίσογειού παραθύρου προσελκύει την νυκτερινήν επισκέπτριαν εκείθεν. Λουκιανή! τη λέγει, άνειξον ταχίως. Αισθάνομαι τας δυνάμεις μου έκλιπούσας: θα σοι διηγηθώ τα καθέκαστα έντός όλίγου. Δι' ενός δέ ύποσκελισματος εύρίσκειται δια του παραθύρου έντός του δωματίου, φοβερά την όψιν, ασθμαίνουσα και καταστυγευκινήμενη: Αδελφή μου, είμαι αυτόπτης μάρτυς φοικώδους άποκαλύψεως. Έχω τόσφ συγκεχυμένην την εικόνα των συμβάντων, ώστε μη με διακόψης ποσώς κατά την αφήγησιν. Ως γνωρίζεις ο κ. ανακριτής μετά την κατ' οίκον έρευνάν του άφηκε αυστηράν διαταγήν, όπως μηδέν εκ των εν τω δωματίω του δολοφονηθέντος μετακινήθη: τόσφ η διαταγή αυτη όσα η φρίκη μ' έκράτουν έκτοτε εν άποστάσει. Σήμερα μοι επήλθεν η ιδέα να τακτοποιήσω όλίγον το δωματίον εκείνο, άφ' ου ό,τι πολύτιμον ύπ' έργεν, ειχεν άφαιρηθή έγκαίρως παρά του Γκοτιέ.) να αερίσω και καθάρσω το πατωμα εκ των ύφισταμένων είσέτι αίματηρών κηλίδων. Ήρχισα λοιπόν να σωρεύω τα έπιπλα εις μίαν γωνίαν. Ανορθούσα την προς την θύραν του ύποδωματίου του Κου Μπουρέυ εύρεθείσαν άνεστραμμένην τράπεζαν άποκαλύπτω το κεκαλυμμένον ύπ' αυτης μέρος του τοίχου. Αλλά προς Θεού! Τί βλέπω επί του τοίχου,

Έργα φύσεως. Ήξεδθη εν Πάτρει; Ήπίτομο; Φυσική Ιστορία δια τὰ δημοτικά σχολεία άμφοτέρων των φύλων ύπο του κ. Κ. Γ. Καρτζινα. Είς γλωσσά, εύκαταληπτον, πλουτισμένον δὲ και δια σχετικῶν εικόνων τὸ ριθμικόν τουτου είναι άριστον δια τὴν διδασκαλίαν του τερπνοτατου μαθηματου της Φυσικης Ιστορίας.

Οικονομική Ἐπιθεωρησις. Περιεχόμενα τῶ 149 φυλλαδίου: Νέον δανειον τῶν 125 έκτομ. — Περὶ ύπαξιωματικῶν — Φόρος ἐπὶ του εισοδήματος. — Ὁ ἐκ ξηρᾶς σταφίδος οίνος. — Ἐσοδα και έξοδα νομαρχιακῶν συμβουλιῶν. Ἴδιαιτα λεκανοπεδίου Ἀθηνῶν. — Ποινικαὶ φυλακαὶ τῆς Ἑλλάδος. — Ἐξωτερικόν τῆς Ἑλλάδος. — Συνεργατικοὶ συνεταιρισμοι ἐν Ἀγγλίᾳ. — Δαχτυλιον τῆς Δ'. Ὀλυμπιαδου.

Παραμύθια. Ὑπὸ του κ. Γεωργίου Κασδῶνη ξεδδθησαν τὰ τερπνὰ και διδακτικώτατα Παραμύθια του κ. Γεωργίου Δροσίνη πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν παιθῶν τῆς Α'. τάξεως τῶν Δημοτικῶν σχολείων. Πωλοῦνται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἐστίας ἐπὶ άπλου χαρτου ἀντὶ 80 λεπτ. ἐπὶ έκλεκτου χαρτου ἀντὶ 1,00.

Γεωγραφία. Ὑπὸ του κ. Μηνᾶ Χαμουδοπούλου ξεδδθη Ἐπίτομο; Στοιχειώδης Γεωγραφία πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων. Τιμάται Δραχμῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ν. Γ. Κ)πολιν. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 159,60. Ἐχαριστοῦμεν γράφομεν. — Κον Δ. Τ. Ζαγαζίγιον. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 200. Ἐχαριστοῦμεν θερμότατα. — Κον Δ. Μ. Χιον. Δελτίον ἀγγέλλον άποστολῆν χρημάτων ελήθη. Ἀρχίματτ ὄχι μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης. — Κον Π. Λ. Γαλαζιον. Τελευταία ἐγκύκλιος; ελήθη. Νέα συνδρομητρια ενεγράφη. — Καν Α. Μ. Ἀθηναις. Ἡ κ. Παρρίν δὲν ἴδενθ, σήμερον. Ἀπὸ τῆς προσχοῆς ἔδομοδος; ἀρχεται άπαντωστα εἰς τὰς άποστελλομέναις αὐτῆ ἐπιστολάς. — Κον Μ. Γ. Βρατίλαν. Ἐσταλῶσαν τὰ φύλλα πρὸς τὰς σημειουμέναις νέαις συνδρομητριας. — Κον Α. Εὔ. Βάρναν. Ἀρηματισμοι ελήθη. Νέαι συνδρομητρια ενεγράφησαν. Μυρίας εχαριστίας. — Κον Ι. Τ. Πάτρας. Τί ἀναμένετε; Ἐγκαίρωσ σὰς άπεσταλῆ ἡμερολόγιον άπλου και βρομετρικόν. Στείλατέ τινα εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ὅπως τὸ ἐπιστρέφομεν ἀντίτιμον τῶν ἡμερολογίων μας, ἀτινα χάνομεν εὐχαιστώσας δια νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τῶσας φορτικῆς ἐνοχλήσεις. Καν Ε. Μ. Πειραιᾶ Ἐνθουσιώδεις ἐπιστολῆσας τῆς άπεσταλῆσαν. Ἄλλ' ὡς βλέπετε άνωτέρω πρὸς, οὐδεμίαν τῶν τοιούτων ἐπιστολῶν κατέρωσσε νὰ άπαντήση. — Καν Ε. Μ. Μασσαλίαν. Δὲν ἴδου-

νήθη νὰ σὰς ἴδῃ, διότι ἀπὸ του σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ διδυθῆθη κατ' εθεσαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο. Σα, γράψαι προσχωῶ. — Καν Ε. Κ. Κηφισίαν. Συνδρομῆ ελήθη; ενεγράφητε. Ἄποστελλόμενοι δὲν ἐδημοσιεύθη ὡς άνεπιτυχῆς. Ἐπιχειρήσατε νὰ γραψητέ τι εἰς πεζῶν. Καν Ε. Γ. Πάτρας. Ἐπισπεύσατε εἰσπραξιν συνδρομῶν, διότι ἔχομεν ἐπιείγουσαν ἀναγκην χρημάτων.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῶν εκ τῶν ὀπωριῶν και οἰκῶν κηλίτων. Ἀνάπτετε τεμάχιον θεῖου τὸ ὅποτον δια καθροῦ χωνίου καλύπτετε. Εἰς τὴν κατάρυπον δὲ του χωνίου ὀπην κρατεῖτε τὸ κηλιδωθῆν μέρος; ἀλλ' εἰς ἱκανῆν ἀπόστασιν εἶνα μὴ ἀναφλεχθῆ. Μετὰ τιναις στιγμῆς ἡ κηλις ξεαλείφεται.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Γλύκισμα πρὸς χερσον. Λαμβάνετε μίαν φρανζόλαν, ὄχι πολὺ νωπῆν. Τὴν κόπτετε εἰς τεμάχια, τὰ ὅποια β.θ.ζετε ἐνὶ, γαλακτος, ἔως ὅτου ὑγρανωθῶι καλῶς. Κατόπιν τὰ κυλίετε εἰς κτυπημένον κίτρινον τῶν ὄων, μεθ' ὃ τὰ τηγαζετε δια νωποῦ βουτύρου και ἐκ τῶν δύο πλευρῶν τὰ ἀποσύρετε, ἐπιπέσσουσαι αὐτὰ δια λεπτῆς ζαχαρώσας και κανέλλας. Τὸ πρὸς χερσον αὐτὸ γλύκισμα εἶναι γευστικώτατον και θρεπτικώτατον δια παιδιὰ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμερησίων φύλλων ἰδρῶθη τὸ 1875 και ἐκδίδεται εἰς μέγα σχῆμα Διευθυντής: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ Γραφεῖα: ὄδος Σοφοκλέους ἀρ. 1

Τιμῆ συνδρομῆς προπληρωτέα. — Ἀθηνῶν δι' ἔτος δρ. 30. Ἐπαρχιῶν δι' ἔτος δρ. 35. Ἐξωτερικοῦ δι' ἔτος φρ. χρ. 45. Τῆ προσθήκη δρ. 5 δια τὰς Ἐπαρχίας και φρ. χρ. 5 δια τὸ έξωτερικόν συναποστέλλεται ὁ «Ρωμηός» του Σουρῆ. Ἡ Ἐφημερίς περιέχει ἰδιαιτέρας τηλεγραφικῆς και ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεις ἐξ Εὐρώπης και ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν. — Ἄσπρα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμερας — Εἰδησεις ἀσφαλιστάτας. — Ἐπιστημονικὰ και καλλιτεχνικὰ. — Βιβλιογραφίας. — Χρηματιστικὰ. Παντοειδῆς πληροφορίας. Καὶ ὡς ἐπιφυλλίδας δύο ἐκλεκτὰ Μυθιστορηματα.

πρὸς τὰ κάτω! και πάλιν σταγόναις αἵματος. Ἐνῶ δὲ με σπύγγον πλήρη ὕδατος διετίθειμην νὰ τὰς ἀπκλείσω, προστήρησα ὅτι αἱ σταγόναις ἐκείναι ἀπετέλουν γράμματτα, τὰ γράμματτα λέξεις, αἱ λέξεις ὀλόκληρον φράσιν ατελῆ, προφανῶς ὑπὸ του Κου Βουρεῦ πρὸ του θανάτου του γραφεῖσαν.

Ἄτελῆ! προσθέτει ἐναγωνίως ἡ Λουκιανῆ!... Ἄτελῆ ναί, ἀλλὰ μὲλα ταῦτα καταληπτῆν, ἀκριβῆ και ραυνοβόλον. Λέγε, λοιπόν, λέγει μετὰ τραχύτητος ἡ Λουκιανῆ. «Ὁ Ἰωάννης Μορμάγερ εἶναι ὁ δολοφ... Τὸ εἶδες αὐτό; εἶται βεβαίαι; τὸ ἀνέγνωσας; δὲν άπατᾶσαι; Ὅπως βλέπω σὲ αὐτὴν τὴν στιγμῆν.

Φρίκη, ἐφώνησεν ἡ Λουκιανῆ, καλύπτουσα δια τῶν χειρῶν τὸ πρόσωπόν της; και μετὰ τιναις στιγμῆς ἡμοιβικῆς σιωπῆς; ἄγωμεν, λέγει, ἀπορασιμένη, θέλ' ὡς βεβαιωθῶ ἰδίους ὀμμομασι. Ἡ ὡς φαίνεται ἤρεμος, τοῦτο μ' ἐνθουρρῶνει. Ἐν ροπῆ ὀφθαλμοῦ ἐνεθύθη. Ἐξῆλθον του οἴλου απκρατήρητοι. Ἡ Μαρία Δοριὰτ, κατόπιν τῶτων ἐναγωνίων ἡμερῶν, κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα τὸ πρῶτον εὔρεθη ἐφσυχάζουσα. Ὅθεν κλείσασαι ἐπιμελῶς τὴν θύραν ἀπεμακρύνοντο μετὰ σπουδῆς.

Καὶ πότε ἔλαμες τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, ἡρώτα καθ' ὄδον ἡ Λουκιανῆ ταπεινῆ τῆ φωνῆ. Κατὰ τὴν δόσιν του ἡλίου. Καὶ δικτὶ δὲν ἔσπευτας νὰ μοὶ τὸ ἀναγγείλης; εἶναι πολυτίμοι δι' ἡμᾶς αἱ ἀπωλεσθεῖται στιγμῆ. Διστέλουν ὅσει

τρελλῆ, ἐκ τῆς φρικώδους ταύτης ἀνακκλύψεως, ἄλλως τε ἀπεφρευγον νὰ φωραθῶ ἐντὸς τῆς ἡμερας ἐρχομενη πρὸς σέ.

Αἱ δύο ἀδελφαὶ διέδραμον τὸ ἀπεχωρίζον αὐτὰς ἀπὸ τὰς Βερναδέτας διάστημα ἐν μεγάλῃ σπουδῆ. Ἡ Κλαυδίνη ἔλαθεν ἐκ του θηλακίου της τὴν κλειδα, ἀνέφξε τὴν θύραν και ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Λουκιανῆς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσωτερικόν τῆς οἰκίας. Ἦναψε πᾶρυτα κηρίον και ὠδήγησε τὴν ἀδελφὴν της; εἰς τὸ σκοτεινόν δωμάτιον, ἔνθα εἶχε διαπραχθῆ τὸ τρομερόν κηκούρημα. Ἴτε, τῆ εἶπε, σωτίζουσα τὸ μέρος ἐκεῖνο του τοίχου, ἐφ' οὔ ἦταν κηραρχημέναι αἱ τρομεραὶ ἐκείναι λέξεις.

Ἡ Λουκιανῆ φρικώσας ἀνέγνωσε: «Ὁ Ἰωάννης Μορμάγερ εἶναι ὁ δολοφ...»

Ἄ!! τὸν ἄθλιον! ἀνερώνησεν; και τολμαῶ νὰ με ἄχπαῶ και νὰ σκέπτηται ὅτι δύνάμαι νὰ γίνω σύζυγός του! Τί θὰ κάμωμεν τώρα; ἠρώτησεν ἡ Κλαυδίαι.

Ἄκουτόν με καλῶς, εἶπεν ἡ νεῆνις ὀμλοῦσα ταχέως και ἀπορασιτικῶς. Ὑπαγε νὰ κοιμηθῆς. Ἐ, ὡ θὰ ἐπιστρέψω. Ἄθριον λίαν πρῶτὸ συναντόμεθα, και μετὰ τὸν σιδηρόδρομον τῆς τῆς μεταβίβουμεν εἰς Παρισίους. Μὴ εἴπης τίποτε εἰς κἀνένα, ὅτε εἰς αὐτόν τὸν Γωτιέ. Μίαν λέξιν ἀκόμη. Εἶσαι βεβαίαι ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν σου δὲν θὰ εἰσῆλῃ κἀνεὶς εἰς τὴν οἰκίαν. Οἱ ἐργάται παρκαθίματτος χάριν.

Θὰ ἐτοιμάσω τὸ πρῶγμα και τὸ γούμα των πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου εἰς τρόπον ὅτε οὐδεὶς θὰ χρειασθῆ τι μέχρι τῆς ἐσπέρας.

Αἱ δύο ἀδελφαὶ ἀσπασθεῖσαι ἡμοιβικῶς ἀπεχωρίσθησαν.